

stemt angivet, hvad der senere maatte følge. Regjeringen har nemlig ment, at det vil være rigtigst paa denne Maade at give en aldeles tydelig Oversigt over alt, hvad der udfordres til disse vigtige Formaalets Fremme. Forøvrigt have de tidligere Lovforslag som Grundlag for Forsvaret i det Hele havt samme Hovedprinciper, og have i det Væsentlige tilstræbt samme Resultat som det nærværende; dog har Rækkefølgen for de Anlæg, det fandtes nødvendigt at foretage, været noget forskjellig. Udvidelse af Kjøbenhavns Befæstning mod Søiden, Fuldskandiggjørelse af Flaaden og af Materiellet til de fornødne Søminespæringer, ei befæstet Støttepunkt for Flaaden ved Agersøsfund, Rystbatterier paa forskjellige Punkter, et Fort ved Lille Belt og endelig en Landbefæstning om Kjøbenhavn ere Foranstaltninger, hvis Nødvendighed Regjeringen til enhver Tid har fremhævet, og nærværende Lovforslag slutter sig, som det vil sees, paa det Nærmeste til de tidligere, idet der kun findes enkelte afvigende Punkter. Som væsentligere Forskelligheder mellem dette og de tidligere Forslag skal anføres, at der i dette er medoptaget et befæstet Punkt i Sylland, og at Kjøbenhavns Landbefæstning er optaget blandt de Foranstaltninger, der snarest muligt bør paabegyndes, hvad der iøvrigt ogsaa var Tilfældet i det i Rigsdagssamlingen 1872--73 fremsatte Forslag. Det er Forandringer, der ere udfølgelig begrundede i Bemærkningerne til Organisationsforslagene af 1879, medens Nødvendigheden af de øvrige Foranstaltninger ere paaviste saavel der som i de tidligere forelagte Befæstningsforslag. Naar desuagtet de efterfølgende Bemærkninger fremsættes, skeer det kun, fordi man ikke har villet forelægge et saa vigtigt Lovforslag som nærværende uden endnu engang, som end i Korthed, at fremstille Situationen, som den kan komme, og uden endnu engang at fremhæve Nødvendigheden af de Foranstaltninger, som Lovforslaget tilsigter.

Som Følge af sin Veligheden ved Veiene mellem Nord- og Østersøen er Landet under Forviklinger, der kunne have en Krig mellem Stormagterne tilfølgende, særligt udsat for Angreb af en af de Magter, hvis Interesser ere knyttede til disse Farvande. Om vi end nok saa gjerne ville holde os udenfor Krigen, kan dette i mange Tilfælde komme til at afhænge af, om vi selv med Kraft kunne hævde vor Neutralitet. Kunne vi ikke ved egen Modstand gjøre det muligt, at andre Magter, hvis Interesser ogsaa ere knyttede til de nævnte Farvande, saa Tid til at komme os til Hjælp mod en Magt, der maatte ville tvinge os ud af vor neutrale Stilling, ville vi være udsatte for at falde for et pludseligt, med overlegne Kræfter iværksat Overskud, idet den materielle Hjælp, som i et saadant Tilfælde maa være et nødvendigt Supplement til den diplomatiske, ikke strax kan

være ved Haanden. Vor Opgave maa derfor være at vinde Tid, saa megen Tid som muligt.

Den første Betingelse for at vinde Tid er, at vi fortrinnsvis søge at sikre de Dele af Landet, hvor Slaget mod os vil kunne ramme os haardest, hvor vor Forsvarskraft hurtigst kan lammes. Ved Store Belt er Landet delt i en østlig og en vestlig Del, der, naar først Krigen er begyndt, sandsynligvis ikke ville kunne yde hinanden synderlig Understøttelse; det gjælder derfor om at indrette sig paa at kunne yde det kraftigste Forsvar i den af disse Dele, der saavel i politisk som i militær Henseende har størst Betydning, og det kan da ikke være tvivlsomt, at dette bliver Sjælland med Hovedstaden Kjøbenhavn. I politisk Henseende er det navnlig Veligheden, der spiller en Rolle, idet Besiddelsen af Sjælland med Kjøbenhavn under en Krig kan være af stor Vigtighed for enhver Magt, der stræber efter Herredømmet i Østersøen; i militær Henseende ligger Betydningen i, at Sjælland med Kjøbenhavn rummer alle vore land- og sømilitære Etablissementer, hvis Erobring hurtigst vilde gjøre en Ende paa Krigen. Men Kjøbenhavn har desuden i andre Retninger Betydning, ikke alene som Regjeringens Sæde, men ogsaa som indesluttende Landets største Kapitaler og de største finansielle Etablissementer, saa at der ved Erobringen af Kjøbenhavn vil kunne blive lagt et saadant Tryk paa Landet, at ogsaa af denne Grund Kjøbenhavn i Tjendehaand efter al Sandsynlighed vil blive ensbetydende med Landets Undertvingelse. Man kan derfor med Sikkerhed sige, at Kjøbenhavn er det eneste sandsynlige Angrebsobjekt for en Tjende, der kun kan angribe os over Søen; og selv en Magt, som direkte kan angribe os over Landgrænsen, vil, hvis den hurtigst vil naa sit Maal, naturlig være henvist til et Angreb paa Kjøbenhavn.

Det vilde derfor ikke forandre Forholdet, hvis Landets vestlige Del, og særlig Sylland, egnede sig endog betydeligt bedre for et haardnakket Forsvar, end den i Virkeligheden gjør. At Landets Hovedforsvar i Reglen ikke kan føres der, medfører imidlertid ikke, at der overhovedet intet Forsvar skal ydes i denne Landsdel; med tilbørligt Hensyn til Forsvaret af Sjælland vil det tværtimod være af Vigtighed ogsaa at forsvare Sylland saa godt som muligt. Dels vilde det nemlig, selv om det var vor Hensigt, maatte ikke lykkes os at trække Tropperne i Sylland over til Sjælland, og hvis Sylland blev angrebet, var en selvstændig Kamp i denne Landsdel dermed givet, dels vilde det overfor fremmede Magter kunne have Betydning, at vi ikke frivillig opgive denne Landsdel, men derimod ved Forsvaret deraf vise dem vor Beslutning at ville blive staaende der saalænge som muligt. Et selvstændigt Forsvar af Sylland maa saaledes paa Forhaand betragtes som en Nødvendighed.

At det ikke er muligt at føre noget selv-